

* دکتر داود اصفهانیان

مروری بر نقش اقوام تبار در تشکیل امپراتوری مغولان

- قبایل مغول در اطراف نهر کرولن (Kerulen) واقع در مشرق جمهوری مغولستان فعلی زندگی می‌کردند و در سایه کارданی و هوشیاری تموجین (Temujin) (۶۲۴ - ۵۴۹ هجری قمری) پسری‌سوکای (Yesugai) در مدت زمانی کوتاه فعالیت فوق العاده‌ای از خود نشان دادند و تا آن زمان در تاریخ هیچ‌گونه نقش و نام و نشانی نداشتند.
- تموجین در سال (۶۰۲ ه.ق) تمام قبایل مغول و ترک ساکن مغولستان را تحت حاکمیت خود درآورد و در قوریلتای بزرگ (Kuriltai) در ساحل رود اورخون (Orkhon) واقع در شمال غرب جمهوری مغولستان امروزی در رأس تمام اقوام قرار گرفته و به چنگیزخان ملقب گردید. وی برای تسلط بر سایر ملل حملاتی را آغاز کرد و چین و ترکستان و ایران را اشغال نمود و بعد از مرگ چنگیزخان پسران و نوادگان او فتوحات را ادامه دادند.
- در زمان اوگتای (۶۲۹ - ۶۴۰ ه.ق) جانشین و سومین پسر چنگیز در سال (۶۴۲ ه.ق) اطی قوریلتائی تصمیم حمله به غرب و تسلط بر اروپای شرقی گرفته شد و فتوحات در اروپای شرقی در سال (۶۴۵ ه.ق)

آغاز گردید و تا اروپای مرکزی ادامه پیدا کرد.

- سرانجام مغولان امپراتوری وسیعی از سواحل آقیانوس آرام در شرق تاکرانهای ولگا در مغرب تشکیل دادند و به طور مسلم این امپراتوری یکی از حکومت‌های بزرگی است که در طول تاریخ در قرن هفتم هجری ویاسیزده میلادی در آسیا تشکیل گردیده است. (نقشه پیوست).

- مغولان که به طور کلی از لحاظ فرهنگ و تمدن فاقد صلاحیت اداره چنین سرمیں‌های وسیعی بودند به ناچار می‌بایست از تجربیات ملل با تجربه نظیر ترکان، چینیان و ایرانیان استفاده کنند. نقش چینیان و ایرانیان در تکوین این امپراتوری بحث جداگانه‌ای است و لکن به طور قطع چون اولین تماس مغولان به هنگام کسترش قدرت با اقوام متمدن ترک نظیر اویغورها (Uighurs) بوده است لذا تجربیات اقوام ترک در سازمان دادن به این امپراتوری موقعیتی خاص دارد و نقش آن در فرهنگ و سیاست و سپاه بخوبی متجلی است.

قبل از تشکیل امپراتوری مغول و تأمین وحدت مغولستان به وسیله چنگیزخان اقوام ترک تباری مانند نایمان‌های (Naimans) آلتائی و کراچیت‌های (Keraits) صحراي گوبه‌ی و انگوت‌های (Onguts) ناحیه چخر (Tchakhar) (در مغولستان می‌زیستند و اکنون نیز قومی ترک بنام یاکوت (Yakout) در شمال تنگوت‌ها و شمال شرقی سیبری در حوضه لنزا (Lena) و اندیگرگا (Indigirka) و کولیمبا (Kolyma) زندگی می‌کنند (۱).

قوم ترک نژاد اویغور در میان اقوام متمدن و با فرهنگ از لحاظ طرز زندگی نزدیکترین اقوام مجاور مغولان بودند و نفوذ ادیان مزدائی و مانویت و مسیحیت در میان این قوم آنان را متمدن و از مرحله زندگی

۱- امپراتوری صحرا نوردا، رنه گروسه، ص ۱۶.

ایلام

دامداری و کوج نشینی به مرحله، زندگی کشاورزی و یکجانشینی سوق داده بود.

رنه گروسه (Rene Grousset) در این باره می‌نویسد: "... به رحال اویغوری‌ها از ادبیات " دنیای تخاری " بهره‌مند می‌شدند و آنرا ادامه می‌دادند و ادبیات اویغوری چه آنچه بادست نوشته شده و چه آنچه با حروف چوبی نقش شده و از طرف هیئت‌های علمی آلمانی و فرانسوی و انگلیسی در " سین کیانگ " فعلی بدست آمده ثابت می‌کند که آن مملکت با " ترک شدن " تمام فعالیت معنوی و ادبی گذشته خود را نیز محفوظ داشته است. اویغورها بدین ترتیب حقاً " شایستگی آنرا داشتند که " معلمین تمدن " در ممالک ترک و مغول آلتائی واورخون و نایمان‌های قرن دوازدهم و چنگیزخانیان قرن سیزدهم بشوند و به همین جهت بود که منشیان و نویسندهای و محررین " ادارات " چنگیزخانیان اویغوری بودند و به رسم الخط اویغوری مکاتبه می‌نمودند" (۱).

قوم مغول فاقد خط و نوشتار بود و چنگیزخان خواستار بخورداری اطفال و اطرافیان و بزرگان و امراء از نعمت خواندن و نوشتن شد و فرمان داد تا آنان خط اویغوری بیاموزند و طبیعی است که مردمیان فرزندان وی نیاز جمله‌جینقای (Chinkai) و تساناتونگا (Ta-Ta-t, onga) از اویغورها باشند (۲).

چنگیز خان و دیگر حکمرانان مغول از اویغورها در به وجود آوردن سازمانهای اداری و تنظیم و ثبت یاسا (Yasa) و سایر قوانین و مقررات برآساس نیازهای جدید قلمرو گسترده امپراتوری سود جستند و زبان مغولی را با خط اویغوری مورد استفاده قرار دادند و همین خط اویغوری الفبای ملی مفولان گردید.

۱- امپراتوری صحرانوردان ، رنه گروسه ، ص ۲۲۴.

۲- تاریخ جهانگشای ، عطاملک جوینی ، ج ۱ ، ص ۱۷ و ۲۱۴ .

خط اویغوری نا اواخر قرن پانزدهم میلادی در میان اقوام مختلف آسیائی مورد استفاده قرار گرفته و با گسترش اسلام خط عربی متداول گردیده است. در دوره امپراتوری مغول نیز عصر ایلخانان در ایران فرامین و مکاتبات و قراردادها با خط اویغوری نوشته شده است که به عنوان نمونه تصویرنامه ارغون نیز غازان خان که به دربار واتیکان ارسال گردیده و به خط اویغوری است به پیوست ارائه می گردد^(۱). قابل ذکراست که تزوک تیموری و بسیاری از فرامین آلتین اردو نیز با این خط نوشته شده است.

الفبای اویغوری از الفبای سندی گرفته شده و با تغییراتی خط اویغوری به وجود آمده است. این الفباء از ۱۸ حرف تشکیل گردیده و برای حروف با صدا سه علامت و پانزده حرف بی صدا دارد که اگر در اول کلمه و یا وسط و یا آخر آن باشد به اشکال گوناگون نوشته می شوند و برای رفع تواضع این حروف از نقطه گذاری استفاده شده است^(۲). تجربه و سابقه سازماندهی اویغوری بنیان تشکیلات حکومتی و اداری مغلان شد و بعدها تجربیات چینی ها و ایرانیان برآن اضافه گردید. به کار بردن مهر و یاتمغار ادبیران و منشیان اویغوری درستگاه چنگیزخان متداول گردند و نیز بسیاری از اصطلاحات اداری و مالی و حقوقی از طریق آنان در تشکیلات و اصطلاحات دولتی مغول متداول گردید.

"بررسی ریشه شناسی ماده های اصلی (اصطلاحات دیوانی دوران مغول) نشان می دهد که در حدود ۴۸ درصد آنها آلتایی هستند. پس از

۱- مجله بررسی های تاریخی، مقاله روابط ایلخانان مغول با دربار واتیکان، شماره ۳ و ۴ سال چهارم (۱۲۴۹) . (تصاویرنامه های ارغون و غازان خان نیز برگرفته از همین مقاله است).

۲- سیری در تاریخ زبان و لسجه های ترکی ، دکتر جواد هیئت، ص ۴۸. (الفباء اویغوری برگرفته از همین مأخذ) .

۱۰۰۰

پرسنل خدمت

پرسنل خدمت

پرسنل خدمت

پرسنل خدمت

پرسنل خدمت پرسنل خدمت

پرسنل خدمت پرسنل خدمت

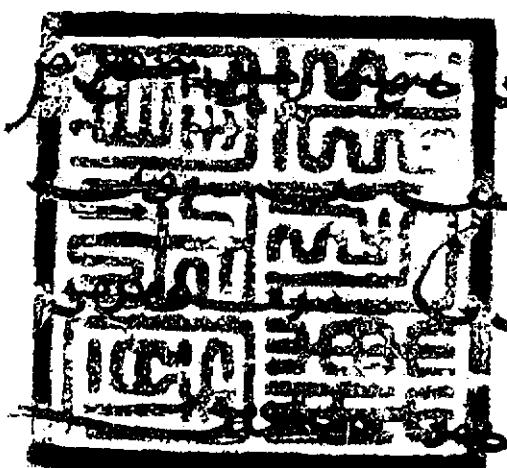
پرسنل خدمت پرسنل خدمت

پرسنل خدمت پرسنل خدمت

عکس نامه ارغون که بدربار و ایکان ارسال داشته است

ملکیت عوامی و حکومتی
 ملت ہے ملکیت عوامی
 ملکیت عوامی و حکومتی
 ملکیت عوامی و حکومتی
 ملکیت عوامی و حکومتی
 ملکیت عوامی و حکومتی

رسویو ۱۹۰۰ نامنالمنیں، پرنسپلز

آخر نامہ ارغون

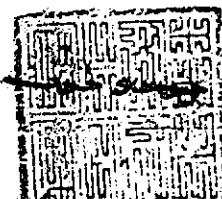

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جمهوری اسلامی ایران - وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان اسناد و کتابخانه ملی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی - وزارت امور اقتصادی و دارایی - جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

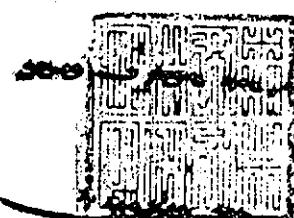

جمهوری اسلامی ایران - وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جمهوری اسلامی ایران - وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جمهوری اسلامی ایران - وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان اسناد و کتابخانه ملی

عکس نامه غازان خان که بدربار و آنیکان ارسال داشته است بخط اوینوری

العنای او نیز

واژه‌های آلتایی به ترتیب سهم عربی و فارسی در خور ذکر است. ضمناً "شش واژه" چینی با یک واژه یونانی و یک واژه سنسکریت نیز در میان آنها وجود دارد. البته باید توجه داشت که برادر تداخلها وجود دارد. واژه‌های دورگه، آلتایی و فارسی و عربی دادن آمار دقیق در این زمینه ممکن نیست.

در باره اصطلاح‌های ترکی هم این نکته شایان توجه است که سهم زبانهای اویغوری، جغتایی، اوغوزی، سلجوکی بیش از دیگر زبانها و گویش‌های گروه ترکی است ...^(۱).

مغلان به تاریخ و نوشتن حوادث و جریانات علاقه مند بودند زیرا که شرح دوران فرمانروائی خاطره آنان را برای آینده‌گان محفوظ نگاه می‌داشت و این توجه و عنایت نیز به دورازنفوذ اویغورها و چینیان و ایرانیان نیست.

"علت نهضت تاریخ نویسی در این دوره به نظر نگارنده چند چیز است: علاقه مندی مغول و سلاطین آن قوم به بقای ذکر و تخلید نام. ذکر این نکته لازم است که در کشور چین و اویغور هم کار ضبط و قایع گذشته در حدود معارف آنان معمول بوده است و این علاقه مندی به تاریخ و ترویج تاریخ نویسی اختصاص به زمان سلطنت مغول در ایران ندارد. بسط قلمرو حکومت چنگیزخان تا اکناف چین و استفاده از سفر اومطالعه‌من چینی در تهیه مواد تاریخ کبیر مغول و ثروت قومی مغول از لحاظ افسانه‌ها و اساطیر تاریخی باید در این باره مورد توجه قرار گیرد...^(۲).

- در امور سیاست و مملکت داری چنگیزخان از مشاوره و رایزنی افراد مورد اطمینان استفاده می‌کرده است و در بین آنسان نام سه تن بیشتر از دیگران آورده شده که عبارتند از:

- ۱- فرهنگ اصطلاحات دیوانی دوره مغول، شمیس شریک امین، ص ۴۰.
- ۲- مسائل عصر ایلخانان، دکتر منوچهر مرتضوی، ص ۳۶۱.

پلوچوتساي (Yeliu-ch,uts,ai) از چینی ها و تاتاتونگا (Ta-Ta-t,onga) از اویغورها و مسیحیان (مسلمان ماواراء النهر) Mahmud Yalavach از مردم مسلمان ماواراء النهر.

چنگیزخان درمورد نحوه اداره و جریانات مملکتی راجع به قلمرو قومی هریک از مشاوران فوق الذکر از نظریات آنان استفاده می کرد و شواهدی دردست است که وی از نظریات پلوچوتساي در چین و تاتاتونگا در آسیای میانه و محمود پلواج در ماواراء النهر پیروی کرده است^(۱). وجود هریک از سه مشاور که دو نفر آنان از ترکان هستند باعث تخفیف فشارها و قتل عام هاو ویرانی ها و حسن انجام امور سیاسی و اداری در قلمرو امپراتوری گردیده است. نقل قول زیر از رنه گروسه شاهد مستندی بر این رفتار و عملکرد می باشد :

" در موقع آخرین جنگی که چنگیزخان در ایالت " کانسو " می کرد یکی از سرداران مغول به وی گفت این غلامان و اتباع جدید چینی او برای هیچ کاری مفید نیستند زیرا در هیچ یک از امور جنگی از آنها نمی توان استفاده نمود و بهتر است تمام آنها را (در حدود ده میلیون نفر) بکشیم تا لاقل از زمینی که باقی می ماند و چراگاه می شود علوفه، اسبهای ماتمین گردد. چنگیزخان موجه بودن و منطقی بودن این دلیل را داشت می پذیرفت که پلوچوتسای گفت : از این اراضی حاصلخیز و از این مردمی که صاحب هنر و صنعت هستند می توان بهره، بهتری گرفت. وی ثابت نمود که با وضع مالیات بر اراضی بر روی کالاها و مصنوعات می توان سالانه پانصد هزار اونس نقره و ۸۵ هزار تکه ابریشم و چهارصد هزار کیسه حبوبات بدست آورد. خان مغول نظر اورا پذیرفت و به مشاور ختنائی - چینی خود دستورداد مالیات را بر اساسی که گفته بود حساب کند و دریافت دارد."^(۲)

۱- تاریخ جهانگشای ج ۱ ، ص ۷۵ .

۲- امپراتوری صحرانوردان ، رنه گروسه ، ص ۴۱۳

درا امپراتوری مغول نیروی نظامی نقش اساسی داشته و اقوام ترک نیز رکن اصلی سپاه را تشکیل می دادند به طوری که تعداد کثیری از آنسان از این اقوام بوده‌اند.^(۱) کاملاً منطقی به نظر می‌رسد تعداد زیادی از افراد سپاه مغول را ترکان تشکیل می‌داده‌اند زیرا طوایف متعددی از آنان نظیر کرائیت‌ها، نایمانها، اویغورها و انگوت هادر جوار مغولان می‌زیسته‌اند.

در سازمان نظامی و تقسیم بندی نفرات در ارتش مغول تشابه‌ی با حکومت‌های مورد مطالعه قرار گرفته ترک تبار مشاهده می‌شود به عنوان مثال همانطوری که در حکومت سلاجقه (۴۹۲ - ۵۵۲ ه.ق) سپاه به رده‌های دهه و صده و هزاره و ده هزار تقسیم می‌شد، این نوع تقسیم بندی در سپاه مغول نیز وجود داشته است.^(۲)

باتوجه به روح سلحشوری و جنگاوری ترکان که در طول تاریخ این اقوام به ثبوت رسیده است، در سازمان سپاه مغول در کنار تکنولوژی نظامی چینی که دارای اختصاصات پیشرفته‌ای بوده است و تجربیات دیگر اقوام، روحیه نظامی گری ترکان، به خدمت سپاه مغول درآمده، خلق و خوی رزمجوئی مغولان را تشدید نمود و باعث موفقیت تهاجم مغول از مشرق آسیا تا اروپای مرکزی گردید و در استقرار و انسجام امپراتوری مغول تأثیر مهمی مه جای گذاشت.

به طور خلاصه از نفوذ اقوام ترک تبار در تشکیلات امپراتوری مغول چنین می‌توان نتیجه گرفت که سرگذشت امپراتوری مغولان بخشی از تاریخ کلی اقوام ترک را تشکیل می‌دهد. این اقوام به عنوان عنصری فعال از عناصر مختلف تشکیل دهنده امپراتوری وارد عمل شده و تجربیات فرهنگی، اداری، نظامی و تاریخی خود را در اختیار این حکومت قرار داده‌اند و در ردیف ارکان پیشرفته و موفقیت مغولان قرار گرفته و خود

۱- الكامل في التاريخ، ابن أثیر، ج ۱۲، ص ۳۶۱.

۲- تاريخ جهانگشای، ج ۱، ص ۰۲۳.

نیز در پایان موجودیت این امپراتوری وسیع بی بهره نمانده‌اند. بعد از تقسیم امپراتوری خانات دشت قبچاق و یا حکومت آلتیان اردو و ماواراء النهر یا حکومت جغناشی و بالاخره ایلخانان ایران بیشتر تحت تأثیر ترکان قرار گرفته‌اند و به طور کلی این حکومت‌ها اگرچه دارای حکمرانان مغولی هستند معاذلک تحت نفوذ ترکان به تدریج خصوصیات قومی آنان جایگزین اقتدار مغولان گردیده‌است. وجود واژه‌ها و اصطلاحات گوناگون اجتماعی، اداری، نظامی و فرهنگی به زبان ترکی در منطقه، غرب آسیا و بخصوص در ایران از بقایای این دوره می‌باشد.

مغولان زمانی که برایران سلط‌گردیدند دارای آموزشی کامل و تشکیلاتی منظم بودند و مأمورین با تجربه در رأس آنان قرار داشتند و در این تشکیلات و سازمان خط اویغوری و نیز تقویم دوازده حیوانی ترکی مورد استفاده قرار گرفته بود. بعد ازمغولان خط اویغوری در ایران از بین رفت ولکن تقویم دوازده حیوانی تا این اواخر مورد استفاده قرار می‌گرفت. زیرا این تقویم براساس سالهای شمسی می‌باشد و به همین جهت برای امور مالی بسیار مناسب بود.^(۱)

به‌طور مسلم همراه با مغولان فرهنگ قوم ترک در خاور نزدیک منتشر شده و در کنار فرهنگ فارسی و عربی به صورت فرهنگ سومی متجلّی گردیده‌است و بخصوص در دستگاه ایلخانان سنن و خلق و خوی و زبان قوم ترک به‌شکل نیرومندی نفوذ نموده و باعث جایگزینی قطعی قومیت ترک در آذربایجان و آناتولی شده‌است.^(۲)

۱- گاهشماری در ایران قدیم، تقی زاده، ص ۱ و ۲.

2-Faruk Sumer,Oguzlar,ikinci Baski,Ankara,1972.S.19.

مأخذ

- ۱- تاریخ جهانگشای ، عطاملک جوینی به اهتمام علامه محمد قزوینی ،
لیدن ، ۱۹۱۲ .
- ۲- امپراتوری صحرانوردان ، رنه گروسه ، ترجمه عبدالحسین میکده ،
انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب ، تهران ، ۱۳۵۳ .
- ۳- سیری در تاریخ زبان و لهجه های ترکی ، دکتر جواد هیئت ، نشر نسوان ،
تهران ۱۳۶۵ .
- ۴- مجله بررسی های تاریخی ، مقاله روابط ایلخانان مغول با دربار
واتیکان ، بقلم دکتر علاء الدین آذری ، شماره ۲ و ۴ سال چهارم ۱۳۴۹ .
- ۵- مسائل عصر ایلخانان ، دکتر منوجهر مرتضوی ، انتشارات دانشگاه تبریز ،
۱۳۵۸ .
- ۶- فرهنگ اصلاحات دیوانی دوران مغول ، شمیس شربک امین ، فرهنگستان
ادب و هنر ایران ، ۱۳۵۷ .
- ۷- الكامل في التاریخ ، ابن اثیر ، بیروت ، ۱۹۶۶ .
- ۸- تاریخ مغول ، عباس اقبال ، انتشارات امیرکبیر ، تهران ۱۳۴۱ .
- ۹- تاریخ مغول در ایران ، برتوولد اشپولر ، ترجمه دکتر میرآفتاب ، انتشارات
بنگاه ترجمه و نشر کتاب ، تهران ، ۱۳۵۱ .
- ۱۰- ترکستان نامه ، بارتولد ، ترجمه کریم کشاورز ، انتشارات بنیاد
فرهنگ ایران ، ۱۳۵۲ .
- ۱۱- گاه شماری در ایران قدیم ، حسن تقی زاده ، به اهتمام کتابخانه
تهران ۱۳۱۶ .
- 12- Faruk Sumer, Oguzlar , ikinci Baski , Ankara, 1972.